

OPINIONS

POCA BROMA AMB EL PSB

Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Canís

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER

Lluís Bonada

13

ELS 'TAMONS' DE JOSEP PLA

Martí Domínguez

14

FEM EFICAÇ LA LLUITA...

Rafael Castellanos

15

PLA S'APLANA A L'ACADÈMIA

Alfons Esteve

'VICHYSOISE'...

Joan Marí

16

EL PES DE LA GESTIÓ...

J. J. Pérez Benlloch

EL SÍMPTOMA DEL FRACÀS

Pere Martí

17

LA RUTA DE HO XI MINH

Llibert Ferri

EL RETORN DELS ZOMBIS

Miquel Payeras

18

EL PP I LA CENSURA PRÈVIA

Glòria Marcos

LA LLISTA DE GOREBUSH

Albert Closas

19

EL PRESIDENT DEL MÓN

Joan Francesc Mira

82

Si en èpoques passades eren freqüents les acusacions dels partits espanyols, adreçades a Convergència i Unió (CiU), de tenir un doble llenguatge a Madrid i a Barcelona, ara la pràctica diària del Partit Popular (PP) suggereix cada vegada més un doble estil de fer política, segons si es tracta de governar o de fer oposició. Mentre els polítics del PP en el govern, com José María Aznar o Eduardo Zaplana, han mirat d'adoptar les formes de la moderació i del centrisme, de vegades amb èxit, de vegades ensenyant el llautó, quan han de fer oposició continuen encallats en l'estil que vam patir entre 1993 i 1996, els anys en què volien fer fora els socialistes de la Moncloa al preu que fóra. Un estil que, en les seues manifestacions més públiques, fregava -frega- els límits de la democràcia i del respecte a les regles del joc, i que en les seues manifestacions més fosques, que n'hi ha, pot arribar a provocar autèntiques nàusees.

Ens aquests moments hi ha dos casos evidents. Un, el País Basc, on el PP no estalvia cap dels recursos que té al seu abast per a liquidar políticament el Partit Nacionalista Basc (PNB), com si fóra el braç polític d'ETA. No hi fa res que el govern basc haja estat elegit democràticament, no hi fa res que les mocions de censura no hagen triomfat. Es tracta d'acabar amb el PNB, fer-lo fora del govern i mirar d'aconseguir la victòria electoral en uns comicis anticipats, per tal, diuen, que a Vitòria hi haja per primera vegada un govern no nacionalista i se supere una de les assignatures pendents de la democràcia espanyola. Tota l'artilleria de grans mitjans de comunicació espanyols apunta cap aquest objectiu, prescindint del respecte al sistema democràtic, prescindint de les evidències sobre el comportament electoral dels bascos, prescindint del fet que el PP és també un partit nacionalista i prescindint que la veritable assignatura pendent és la seua: aprendre a fer oposició democràtica.

L'altre cas és més proper: les Illes Balears, on el PP no ha paït la pèrdua del govern en mans del Pacte de Progrés i, al pas que va, no dóna senyals que l'arribe a pair algun dia. Un pèssim servei a la democràcia i als ciutadans de les Illes, tant si van votar els partits de progrés com si van votar PP. Les darreres setmanes, el partit abans en el govern, incapaç de fer mèrits per a recuperar-lo fent política, ha desencadenat una ofensiva judicial de mal perdedor contra diferents personatges del Pacte de Progrés, utilitzant la justícia amb finalitats exclusivament polítiques. Vet aquí un dels pitjors errors que es poden cometre, perquè genera descrèdit cap al sistema democràtic i cap a la classe política a canvi d'un miserable plat de lleties.

Però encara hi ha més. Dies enrere, els representants del PP van abandonar en bloc el plenari del Consell de Mallorca en senyal de protesta contra l'equip de govern, com si estigueren en una situació límit. Un acte que, més enllà de la desconsideració que representa cap a la institució mallorquina, burla la confiança dipositada en els populars pels seus electors, que van votar-los per fer oposició democràtica i no per a fer ximpleries. Mentre aquesta siga tota l'oposició que sap fer, el PP continuarà sent un cas a part en el sistema de partits polítics que va sorgir després del 20-N, fa vint-i-cinc anys. Continuarà sent l'hereu del postfranquisme.

“Mentre aquesta siga tota l'oposició que sap fer, el PP continuarà sent un cas a part en el sistema de partits sorgit després del 20-N. Continuarà sent l'hereu del postfranquisme.”

PP AL GOVERN, PP A L'OPOSICIÓN